Tło dla festiwalowej piosenki (Historia KFPP)

Miasto
Kultura

24.03.2023 g. 12:02

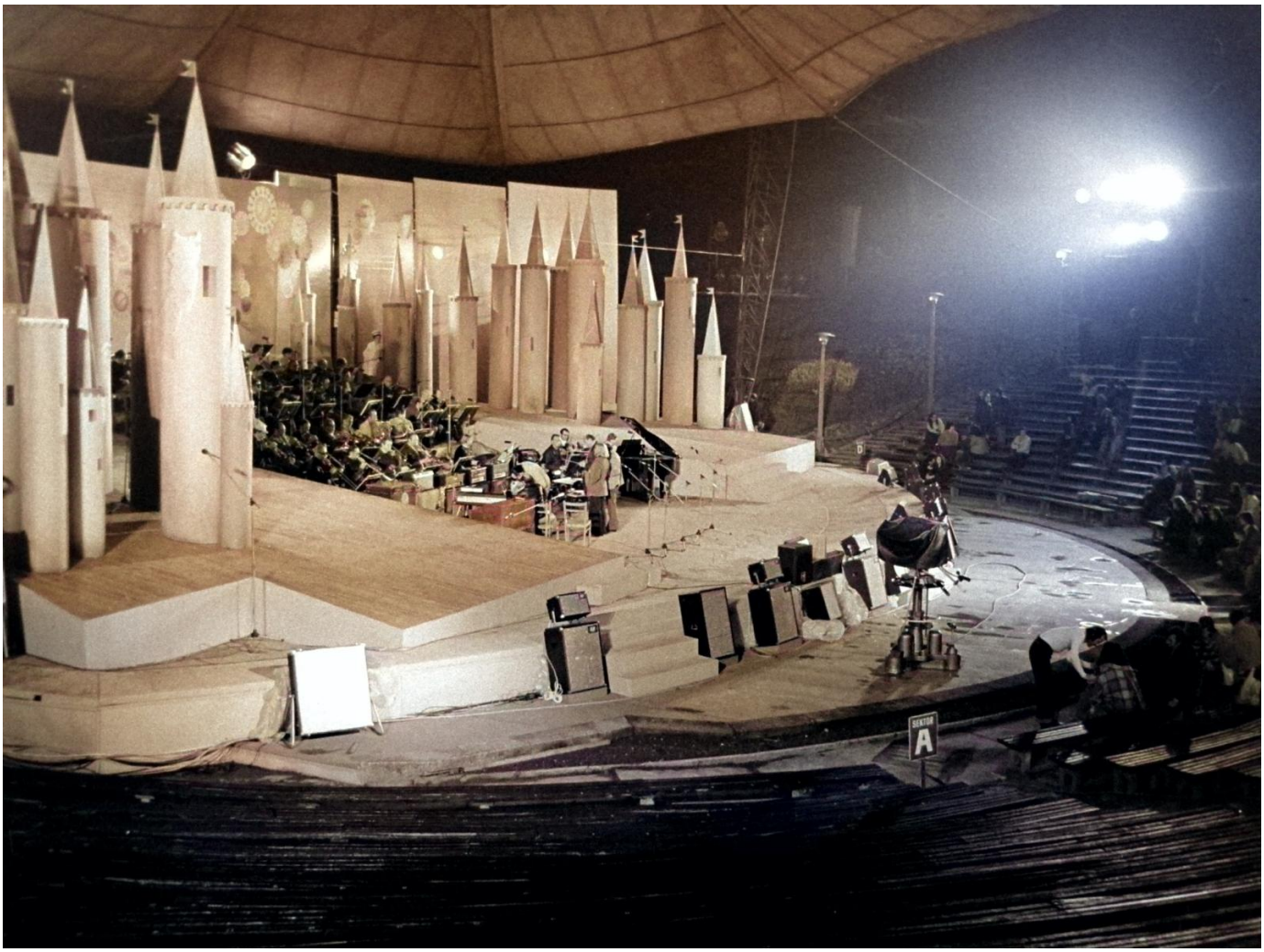

W historii prawie sześćdziesięciu edycji Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu mogliśmy obserwować różnorodne dekoracje, kostiumy, rekwizyty, sposoby oświetlenia sceny i wykonawców, które przyozdabiały każde wykonanie. Wiele z tych festiwalowych scenografii zapadło w pamięć równie mocno jak wykonania gwiazd piosenki. Ponieważ jednak nazwiska scenografów nie są tak powszechnie znane, warto przybliżyć sylwetki kilku tych, których wkład w historię KFPP jest nieoceniony.

XIV KFPP w Opolu, 1976 r., fot. Ryszard Łabus, kolor

Florian Jesionowski to autor projektu Amfiteatru, stworzył również skromniutką oprawę scenograficzną I edycji KFPP w Opolu w 1963 roku. Podstawowym akcentem dekoracji była pięciolinia z nutką zakończoną u góry biało-czerwoną chorągiewką, umieszczona na ścianie zamykającej estradę. Jak wspominał architekt: W Opolu miałem być tylko przez trzy miesiące. Na początku zaprojektowałem przystanek na pl. Wolności i fontannę. Dopadł mnie papa Musioł i tak zostałem. Potem przyszła kolej na większe projekty, bez których dziś trudno byłoby sobie wyobrazić Opole.

Jerzy Masłowski – artysta plastyk, scenograf telewizyjny, teatralny i filmowy –zaprojektował oprawę plastyczną do wielu programów telewizyjnych, seriali oraz filmów, takich jak: „Noce i dnie", „Lata dwudzieste, lata trzydzieste", „Pan Kleks w kosmosie" czy „Przygoda z piosenką". Masłowski był autorem scenografii KFPP w Opolu w latach 1966, 1967, 1968 oraz w 1974 roku. Jego oprawa plastyczna z 1967 roku, z pamiętnymi parasolkami, wzbudziła powszechne uznanie, odbiegała bowiem od poprzednich wzorów, a przede wszystkim stanowiła charakterystyczny symbol festiwalowych dekoracji. Tak Jerzy Masłowski mówił o scenografii z V KFPP w Opolu: W tym jednym przypadku chciałem nawiązać do kłopotów organizatorów w jednym z poprzednich festiwali, który był szczególnie „mokry". Mokła publiczność, mokli wykonawcy, bo i dach nad amfiteatrem został uszkodzony. Wszyscy to zapamiętali wobec czego postanowiłem nawiązać do tamtych wspomnień. Festiwal z „parasolkami" wspominam z wielkim sentymentem, z resztą w Opolu zawsze mi się bardzo dobrze pracowało, na co jeszcze miała wpływ niezmiernie miła atmosfera. Jerzy Masłowski stworzył także niezapomnianą scenografię do XII KFPP w Opolu w 1974 roku, z bardzo rozpoznawalnym „opolskim" elementem wiodącym: Wychodziłem z założenia, że trzeba znaleźć taki element, który winien być szczególnie związany z miastem, z okolicznościami jubileuszowymi, z samym festiwalem. Mój wybór padł na Wieżę Piastowską, która – jak mi się wydaje – spełnia te wszystkie kryteria. Położona tuż obok amfiteatru, ściśle związała się z pejzażem festiwalowym, dzięki telewizyjnym transmisjom znają ją miliony telewidzów w całym kraju. Jej charakterystyczny kształt wrósł w niepowtarzalną atmosferę opolskiej imprezy.

Jednym z rekordzistów pod względem scenografii stworzonych do KFPP w Opolu jest **Marek Grabowski** – plastyk, scenograf, jak również autor licznych dekoracji do spektakli telewizyjnych. Pierwszą oprawę plastyczną „Opola" artysta zaprojektował na potrzeby XVI KFPP. Ogromna popularność rozgrywek piłki nożnej, związana z

odbywającymi się w 1978 roku Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej, zainspirowała Grabowskiego przy tworzeniu festiwalowej scenografii. Najbardziej metaforyczną i pamiętną dekorację scenograf stworzył jednak w 1981 roku. Sytuacja gospodarcza w kraju stale się pogarszała, reglamentacja towarów w sklepach prowadziła do kolejnych niepokoi społecznych. W tym trudnym dla Polaków czasie Opole zdecydowało się na organizację XIX KFPP, a Marek Grabowski na symboliczne danie nadziei – jego projekt przewidywał umiejscowienie na scenie jedynie wielkiego drzewa. Jak wspominał artysta: Moje drzewo nadziei! To była dekoracja, która zrodziła się w ciągu sekundy. Jeszcze chciałem bawić się w żarówki i neony, aż któregoś wieczoru wpadł mi do głowy pomysł, żeby zrobić drzewo nadziei! Szczęśliwy jestem, że ja przy tym drzewie też ze wzruszenia płakałem.

Za sprawą projektów scenografii **Giorgosa Stylianou-Matsisa** Festiwal w Opolu wkroczył w XXI wiek. Artysta był twórcą między innymi dekoracji do XXXVII KFPP w Opolu w 2000 roku. Jak co roku scenografia i oświetlenie są planowane głównie dla potrzeb telewizji, tak, by przekaz koncertu był jak najlepszy. Wiele wypracowanych na scenie efektów będzie więc lepiej widocznych w telewizji niż w samym amfiteatrze. Ja uwielbiam takie formy, a to, co tu widzę, jest właściwie niespotykane. Dla mnie to wyższa forma architektury, jakiej nie widziałam jeszcze nigdzie na świecie. Giorgos Stylianou-Matsis niewątpliwie doskonale zna opolski Amfiteatr i jego możliwości prezentowania się podczas KFPP – tworzył scenografie festiwalowe z przerwami aż do 2022 roku. Artysta, mimo iż pracuje nad oprawą plastyczną „Opola” od przeszło 20 lat, z roku na rok potrafi zaprezentować coś nowego, oryginalnego i dostosowanego do postępującego rozwoju technologicznego.

48. KFPP w Opolu, 2011 r., fot. Sławoj Dubiel

Jaka będzie scenografia podczas jubileuszowego 60. KFPP? Przekonamy się już niebawem. Jedno jest pewne. Jakakolwiek ona nie będzie, widzowie zobaczą scenę, charakterystyczny dach i już będą wiedzieć, że to Opole.

57. KFPP w Opolu, 2020 r., fot. Sławomir Mielnik

Aleksandra Cichy

Artykuł ukazał się w marcowym wydaniu magazynu "Opole i Kropka":
www.opole.pl/dla-mieszkanca/aktualnosc/siegnij-po-marcowe-wydanie-magazynu-opole-i-kropka

Dane kontaktowe
Wydział Kultury, Promocji i Komunikacji Społecznej

Tagi

Opole i kropka
Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki
historia Opola